

цата си, за да ги избавятъ отъ позоръ. Нѣмските чиновници по желѣзницата свидѣлствуватъ, че въ селата близо до тѣхните станции са намиратъ, цѣли купове отъ членове на човѣшки тѣла, хвърлени на кучетата, че малките дѣца и отъ двата пола сж биле подхвърлени на най-ужасни изтезания, а единъ, священникъ, предъ очите на когото бащи-бозуците обезчестили и умъртвили жена му и дъщеря му, билъ, убитъ подиръ такава мржена мжка, която перето са отрича да описва. Французския консулъ самичакъ чулъ, какъ бащи-бозуците разказвали съ възхищение на своите внимателни слушатели, че тѣ, като отрѣзвали главите на дѣцата, съ лжбопитство гледали, какъ тѣхните малки тѣла падали и са тхркаляли, като заклани пилета. „Доста е, доста!“ казвамъ азъ, като си затулямъ ушите: азъ неща по-вече нищо да слушамъ, нещж да продължавамъ по-нататакъ своите изслѣдования. Защо ми е да знамъ — малко по-много ли, или по-малко сж извършани ужаси! 20,000 престѣпления, отъ които сѣко е било придружено съ безбройни ужаси, сж така сжщо възмутителни, както и 100,000!

Може да са намѣрятъ хора, които ще хванатъ хладнокрѣвно да обсъждатъ тия фактове, като са стараятъ да докажатъ, че сж убити не 25,000 души, а 24,850, че цифрата 500 злочести, изгорѣни жививѣннички въ черковата, е, очевидно, преувѣличена, защото въ нея не е можало да са побератъ по-вече отъ 450, отъ които, разбира са, двама сж побѣгнали. И когато сж съгласите съ тѣхните поправки, тѣ тхржественно извикватъ: „Вие виждате, какъ сичкото е преувѣличено, какъ на бѣдиите турци